

Aquesta sensació de soledat es fa a vegades insuportable. Molta gent, tot ple de gent... i què? On és una mà amiga, un somriure obert, l'abraçada sincera i els ulls que brillen? I com tens necessitat de la trobada. Sembla que passen els dies i no arriba.

Et manca trobar-te amb els pares per expressar el que molts cops ha passat pel teu cap. No és cap improvisació. Ja fa temps que ho penses. Potser ells també. Però mai trobeu el moment. Unes vegades ets tu que et sents poc favorable a xerrar. Altres vegades sembla que van tan cansats !

Et manca trobar-te amb alguns amics. Des dels exàmens del primer trimestre que et vas tancar amb banda. Treballaves, menjaves, dormies, corries..... exàmens. Desconnectat del tot, vas viure una mena de bogeria egoista i acadèmica. Quines ganes tens de trobar-te amb els amics i les amigues. Sincerament els trobes a faltar, són fonamentals per a tu.

Quan estimes una persona com es fa llarg el temps entre trobada i trobada. Primer et deixa un record d'energies positives. Aviat es van esmoreint. Arriba el punt neutral i de nou ràpidament comença el desig de la nova trobada; les hores es fan molt llargues i els dies ben durs.

La pregària és una trobada amb Déu. Quan aquella relació inconscient i real de la seva presència va prenent consciència i es va convertint en experiència espiritual, és quan la pregària pren vida en el teu interior.

Moltes vegades en el pòrtic de la pregària hi ha el desig en moltes i variades formes. Desig de trencar la soledat, desig de pau, desig de comunicació, desig de desitjar sense tants alts i baixos, desig de saciar-se d'amor, desig de justícia, de misericòrdia, de comprensió.... desig d'un Tu... desig de Déu.

El cor humà es transcendeix, s'obre vers un horitzó de plenitud i de joia que a cops viu en ombres temporals. Però voldria reposar i dinamitzar-se en un amor constant, creixent i obert a la vida. Déu ens està dient quelcom sobre Ell, i sobre la seva relació, precisament en els nostres desigs.

Per meditar: Quins són actualment els meus desigs? Desitjo la relació amb Déu? Prego? Quina forma de pregar em pot ajudar des de un punt de vista realista durant aquesta setmana de Quaresma ? Puc començar avui mateix ?

Per contemplar: situat en la sensació de pau i harmonia del cos i de l'esperit, deixats tota mena de pensaments, els ulls tancats, em fixo en uns breus mots. "Jesús, Senyor" com reposant interiorment en ells i resto abandonat interiorment en el sentiment que m'envaeix.

Senyor, el meu cor no és ambiciós, Salm 131(130)
